

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Inviere, biruire.

Tot viitorul dumnezeieștei religii nouă pe care fărmecătorul propoveduitor din Nazaret o întemeiase, era clătinător, era îndoelnic după așezarea lui în mormânt. În inimi intrase multă spaimă, prigonirea iudeilor era prea crâncenă, și era acum lipsă de o mare minune care să îmbărbăteze de nou și nebiruit mai mult, inimile în cari încolțise noua învățătură, să le înferbânte, să le întărească pentru a se face însule propoveduitoare mai departe, până la marginile lumii.

Și această minune Isus o făgăduise încă înainte de moarte, și a urmat în faptul învierii sale din morți. Invierea aceasta a fost coroana minunilor făcute pe pământ, coroana însăși operei sale mari: când au văzut învățăceii lui și mulțimea, că El nu numai a înviat pe alții din morți, ci și el însuși a înviat a treia zi, din sufletele lor a pierit ori-ce nehotărîre, ori-ce îndoială, făcând loc puternicei hotărîri de-a alerga și propovedui pe acest Fiu a lui D-zeu și învățăturile lui.

Invierea a fost deci *biruirea* însăși, cea mai mare biruire a sufletelor, după care a urmat, că sufletele biruite de faptul învierii, au biruit ca mâne ele rënduri și rënduri de alte suflete, aducându-le în sinul noiei și d-zeeștei religii a lui Isus.

Sufletele noastre a Românilor din această țară, sunt astăzi în starea de îndoială, de nehotărîre, în care erau ale celor dintâi credincioși ai lui Isus, în zilele morții sale. Cu drept sau fără drept cuvânt s'a sălășluit această îndoială, amortire, în sufletele noastre, nu cercetăm.

Constatăm însă, că pe multe terene ale vieții noastre publice românești, special pe terenul *bisericesc* și pe cel *economic*, vedem sau puncte singuratice sau câte un colț întreg de țară luminat de-o

lumină purpurie, care înroșește frumos tot ceriul de-asupra aceluși loc, și care ne vestește că frumos fapt de înviere s'a petrecut în cutare parte a națiunii noastre pe cutare teren, și când învierea a pornit pe un teren, urma-va și pe altul și pe altul, și farmecul ei atrage-va după sine învierea și altor părți ale vetrei noastre naționale!

La sêrbarea marelui praznic al Invierii lui Christos, nu putem să rugăm pe D-zeu pentru nimic mai bun, ca pentru aceea: să ne ajute ca prin fapte sănătoase, vrednice, cu putere atrăgătoare, încălzitoare, să grăbim cât mai curând învierea noastră ca popor pe toate terenele și pe toată linia și în deosebi să lumineze și pe, *acea*, cari ca trimiși ai satanei, prin munca lor încearcă numai a învenița inimile bune și a stinge credința în noi înșine și în viitorul nostru. N'avem cuvinte de-a ne îndoii cu sufletul, ci chiar multe arătări avem și ici și colo, învingeri a principiului Binelui asupra Rêului, ici mai în mic, colo mai în mare, cari sunt potrivite a ne întări sufletele și credința, precum faptul Invierii a întărit pe cele ale apostolilor, încât au pornit din biruință în biruință și au cucerit lumea!

Christos a *înviat*!

Organizațiuni economice și școale profesionale.

II.

Unde duc specialisările și ocupațiunea cu o singură ramură ori două de producțiune, ne dovedesc rezultatele obținute de diferite firme specialiste, din care vom cita numai două casuri.

Să luăm bună-oară numai câteva din cele mai neînsemnate, însă obiecte de consumațiunea zilnică și de prima necesitate. De es. comerțul cu ouă. Unde acum 10—15 ani nu exista de

loc în Transilvania cerere și căutare pentru ouă, și nici nu aveai cui le vinde, l-au luat jidanii în mână și au făcut în timp relativ scurt un însemnat comerț de export cu ouă. Azi din Transilvania se exportează ouă pentru 16—20 milioane de coroane pe an, și aceste sume vin în favorul mai mult al claselor celor mai sêrace ale populațiunii. Scriitorul acestor rânduri a avut ocaziunea să viziteze instalațiunea firmei Popper din comuna Sf. Miclăușul-mare (N.-S.-Miklos) com. Torontal, care vinde ouă și găini pentru 6—8 milioane coroane pe an. Ea are instalațiuni speciale pentru îngrășatul găinilor și galițelor, îngrășe de-odată până la 32.000 galițe, ear' la secția ouălor erau ocupate vr'o 30 de femei, mare parte Românce, cu alegerea și clasificarea lor, împărțându-le în clase după calitate, nu după mărime. Casa își avea agenții ei în Banat, Sêrbia, Bulgaria, România etc., care cutreerău satele pentru adunatul ouălor și găinilor, și apoi cu reprezentanții ei la Zürich, Viena, Berlin, Hamburg, Paris, Londra etc. pentru desfacere.

O altă firmă și mai mare se află la Timișoara într'un sat vecin. Tot așa în grădinărie și cultura de grădină, care a luat un avânt foarte mare în jurul Timișoarei, unde sunt firme, cari fac afaceri de milioane pe an, din niște începuturi tare modeste.

Însă neîntrețuți sunt, în ceea-ce privește cultura fructelor, Americanii de vest, California, unde sunt firme speciale pentru anumite soiuri de mere, de pere, cireșe, caise, persece etc. de sute de hectare de teren, ear' în ceea-ce privește culesul, sortatul, embalggiul (pachetarea) și utilizarea fructelor Americanii sunt tuturor popoarelor superiori; de aceea ei au reușit în scurtă vreme să facă Europeanilor o concurență strașnică pe piețele Europei, nu numai în grâne, cãrnuri, unsori, unt, brânzături, ci și în fructe proaspete, uscate și conservate.

Tot așa și în industrie. Industria mare de fabrică și-a transpus sediul ei dela orașele înguste și scumpe afară la țeară, unde brațele și terenul sunt relativ mai ieftine, materia primă în apropiere și îi stau de multe ori și însemnate mijloace de exploatare la dispoziție. De ordinar o industrie și fabrică naște pe alta și o favorizează direct ori indirect și sporesc considerabil populațiunea și bunăstarea.

Să luăm de ex. ce era înainte vreme valea Prahovei din România față de Brașovul industrial? Astăzi nu județele Ialomița, Teleorman, Brăila, etc. cu vastele lor moșii de multe zecimi de ani de pogoane și cu pământul încă virgin al lor reprezintă bogăția României, ci județele relativ mici și sêrace de munte, Prahova, Băcăul au angajate capitalurile cele mai multe și nutresc populațiunea cea mai deasă. Ba putem zice cu drept cuvânt, că valea Prahovei este unicul centru industrial dintre toate țerile locuite de Români.

La noi în Transilvania câte zecimi și sute de puteri de cai nu sunt la dispoziția Românilor noștri în numeroasele cursuri și căderi de ape, și ce bogății enorme nu ascunde solul în numeroasele gisemente și straturi de materii prime utile, cari azi zac nefolosite din cauza pământurilor necomasate, a d'ăvălmășiei și a silei de câmp și foloase comune, și recte sunt ale nimănui?! Dați pământurile și hotarile co-

munelor noastre comasate în libera dispoziție a proprietarilor lor, ferite de ori-ce amestec și ingerință din partea străină, și-și vor găsi îndată valoarea lor, căci între Români cumpătați din firea lor se vor găsi și inteligențele și brațele necesare, cari se le pună în valoare, brațele supranumărare vor găsi ocupațiune și câștig la ei acasă, băncile și reuniunile de credit și economii vor găsi în ce anumite întreprinderi obțin dividende și beneficii mai mari, avuția și producțiunea națională va sporii considerabil și cu ea și bunăstarea poporului și inteligența ori pătura cultă a lui! Atunci drumurile de fer nu vor mai scoate și alunga pe Român din vatra și satul lui și nici doinele și cântecele nu vor mai fi în pericol a perii, de care lucru se plâng azi cărturarii noștri.

AGRICULTURA

Cum trebuie să urmeze sămănăturile?

Dacă sămănăm pe același loc mai mulți ani de-arîndul același fel de bucate, vedem că de unde în anii dintâiu creșterea bucatelor era minunată și era belșug la seceriș, ori la cules, în anii din urmă bucatele nu se mai fac ca la început, tânjesc, până-ce ajungi vorba Românului, de »svêrli cu banița și iei cu pâlăria«.

Pe de altă parte, învățații cari strîng fel și fel de ierburi, pentru a le

afla înrudirea, au băgat de seamă că unele feluri de ierburi cari creșteau când-va din belșug într'unele locuri, cu timpul pier și în locul lor se ivesc altele.

Va să zică, atât din ceea-ce au băgat de seamă învățații cât și din împuținarea bucatelor sămănat mai mulți ani de-arîndul pe același loc, urmează că trebuie să schimbăm adeseori bucatele unele după altele și să le schimbăm cu oare-care chibzuială, după oare-care legi, nu numai așa la întemplantare.

S'au gândit multă vreme învățații să afle din ce pricină nu-i priește aceluiași fel de bucate, dacă e sămănat mai mulți ani de-arîndul pe același loc.... Lucrul se tâlmăcește astfel:

Ori-ce fel de bucate sug hrana lor din pământ, unde sunt fel de fel de sucuri supte de rădăcini.

Dar' fiecare fel de bucate alege din pământ numai aceea ce-i priește, lăsând pe unele neatînse.

O pildă: cartofii se fac mai bine într'un pământ mai nêsipos, asta o știe fie-ce plugar, fiindcă în nêsip e tocmai ceea-ce priește creșterii cartofilor.

Grânele se fac într'un pământ de unde se poată sugere peatra care le întărește paiul. Grânele cu paiul moale cad și ne aduc numai pagube.

Se înțelege dar' că un lucru care nu-i tocmai de folos unui fel de bucate, poate prîi destul de bine altuia, așa încât două feluri de bucate cari n'au

FOIȚĂ

Isus naintea lui Pilat.

Mai anii trecuți a făcut mare zvon vorba ce eșise, că învățatul englez Dr. Mohon ar fi dat în o arhivă din Roma peste o scrisoare, care este tocmai scrisoarea pe care Pilat din Pont o trimisese din India cătră Domnul seu Impăratul Tiberiu la Roma, despre mișcarea ce s'a produs în jurul lui Isus Christos în zilele din urmă ale petrecerii sale pe pământ, în zilele cele mai viitoare, ale patimilor și judecării sale. Că scrisoarea din vorbă e adevărată apocrifă, învățații discută încă, dar' ea este totuși vrednică a fi cetită ca o curiozitate cel puțin. Iată cum ar fi sunând ea:

Impăratul Tiberiu.

Salute Ție, Maiestate! Intemplantările

ce s'au petrecut în zilele din urmă în provincia ta Iudea, au fost de așa natură, încât cred de lipsă a le face cunoscute în toate amănuntele lor, ție Cesare maiestatic; căci de loc nu m'ași mira, dacă ele ar abate în altă parte istoria poporului roman, și pentru-că mi-se pare, că Zeii noștri s'au întors de cătră noi. Mai că ași putea zice: blăstemată să fie ora, în care am luat conducerea Iudeii dela Gratus Valerius.

Când am sosit în Ierusalim, cel dintâiu lucru mi-a fost să dau un ospet de gală, la care am invitat pe tetrarhul din Galileia, pe arhiepiscopul și alte multe persoane însemnate. La ora prânzului însă nu a venit nici unul. Aceasta a vătămât adânc demnitatea mea, ca locțiitorul puternicului Cesar. Peste câte-va zile m'a cercetat arhiepiscopul. Purtarea lui a fost serioasă, ce-i drept, însă fariseiască. Și-a scusat lipsa cu

aceea, că religia lor le oprește a șede la o masă cu Romanii, a mânca și a bea cu ei. Am luat aceasta drept pricină îndejuns, însă am văzut de altă parte îndată, că cei cuceriti sunt dușmani jurați ai cuceritorului.

Așa se pare, că între toate orașele cucerite, Ierusalimul va fi mai greu de cârmuit. Poporul era atât de neliniștit, încât mă temeam de revoluția, pentru a cărei sugrumare însă nu aveam decât o centuriă și o mână de soldați. Am cerut ajutor dela locțiitorul din Siria, însă m'a înconștiințat, că abia dacă are și el destulă armată, ca să țină ordinea în provincia propriă.

Intre alte întemplantări cari mi-au venit la cunoștință, unul mai ales mi-a lăntuit grija. S'a sculat adecă un om tiner în Galileia, care vestește niște învățături nouă, și ține că el este trimisul lui Dumnezeu. La început gân-

trebuință de aceleași sucuri din pământ pot să urmeze destul de bine unul după altul și să dea bucate din belșug.

Pentru asta trebuie ca felul care a fost mai înainte să nu ia din pământ sucurile de cari au nevoie bucatele ce urmează.

Deci plugarul trebuie să știe bine de tot cum e mai nimerit să urmeze bucatele unele după altele.

Dar' trebuie să mai știm un lucru: sunt bucate cari lasă pământul mai bogat decât altele.

Așa sunt bună-oară: trifoiul, lucerna ș. a.....

La noi plugarii nu prea țin seamă de schimbarea bucatelor, ci în cea mai mare parte din țară se pune grâu, după grâu, ori grâu după cucuruz și așa mai departe.

Dau aci o pildă de cum s'ar putea face la noi, pentru-ca să mai schimbăm bucatele și deci pentru a ne mări venitul, fără să secăm, fără să slăim pământul.

Imi împart moșioara în patru părți, de-opotrivă de mari.

In anul I. pun:

In partea 1-a cucuruz;

- » » 2-a, orz sau ovės cu trifoiu;
- » » 3-a, am trifoiu rămas din an. tr.
- » » 4-a, grâu.

In anul al II-lea pun:

In partea 1-a, orz sau ovės cu trifoiu;

- » » 2-a, trifoiu răm. din anul trecut;
- » » 3-a grâu;
- » » 4-a, cucuruz.

In anul al III-lea pun:

In partea 1-a, îmi rămâne trifoiu din an. tr.

- » » 2-a, grâu;
- » » 3-a, cucuruz,
- » » 4-a, orz sau ovės cu trifoiu.

In anul al IV-lea pun:

In partea 1-a, grâu;

- » » 2-a, cucuruz;
- » » 3-a, orz cu trifoiu;
- » » 4-a, trifoiu.

Iată cum ar veni:

Anul	Partea	Partea	Partea	Partea
	1	2	3	4
1	Cucuruz	Orz sau ovės cu trifoiu	Trifoiu	Grâu
2	orz sau ovės cu trifoiu	Trifoiu	Grâu	Cucuruz
3	Trifoiu	Grâu	Cucuruz	Orz sau ovės cu trifoiu
4	Grâu	Cucuruz	Orz sau ovės cu trifoiu	Trifoiu

.....Pentru ținuturile unde trifoiul piere s'ar putea potrivi următoarea schimbare: cucuruz, ovės cu mazărice, grâu.

Și anume:

Anul I. Cucuruz, ovės cu mazărice, grâu;

anul II. ovės cu mazărice, grâu, cucuruz;

anul III. grâu, cucuruz, ovės cu mazărice.

Bagă de seamă, iubite plugar, ce plan am făcut eu aici. Mai înainte

mulțimei și să-mi dea samă despre cele întemplate.

Când, după isprăvirea lucrului meu, m'am întors în palatul guvernial, am aflat deja acolo pe Manlius, care mi-a spus amănunțit vorba tinărului.

Nici odată n'am auzit despre lucruri asemenea acestor învățături, nici n'am cetit așa ceva. Unul dintre Jidovi l'a întrebat, că oare să plătească împăratului dare, și el i-a răspuns: Dați împăratului ce este a împăratului, și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu.

Pentru înțelepciunea învățăturilor lui, i-am dat cea mai mare libertate deși l'ași fi putut aresta și trimite în exil în Pont, însă aceasta n'ar fi fost cuviincios Romanilor, cari totdeauna s'au arătat dreți. Omul acesta n'a fost nici amăgitor, nici resvrător, și eu l'am apărat, fără ca însuși să fi știut poate. Era liber a ținea adunări, a vorbi po-

de a-ți spune cum și de ce am făcut așa, să-ți spun eu o vorbă, pe care te rog să o ții minte: trifoiul, lucerna, sparceta, îmbogățesc pământul așa de bine, că după ele grânele par'car crește vându cu ochii și se fac și pline la bob.

Acum uită-te, bagă bine de seamă:

In ori-ce despărțământ, grâul vine întotdeauna după trifoiu. Nu-i așa?

Și să vezi ce bine le-am potrivit!

După-ce culeg cucuruzul și taiu cocenii de pe câmp, m'apuc și răstorn cucuruziștea, fac un ogor sterp în partea întâia.

In primăvară svirl orz ori ovės amestecat cu trifoiu. Va se zică prin luna lui Cireșar eu secer frumușel orzul ori ovėsul și am și o minunată pășune pentru vite. Nu pot să pun coasa în trifoiul ce-mi rămâne după ovės, pentru-că nu-i tocmai bine încheiat. Dar' până la anul am o trifoiște minunată și pot dacă s'o brodi și un an bun, să iau trei coșuri din ea.

In anul al doilea al trifoiștei o sparg și samen grâu. Atunci să te uiți ce grâu fac eu!

Și tot așa urmez și cu celelalte părți ale moșiei... fără să las ogor sterp...

Numai așa, numai dacă schimbăm bucatele unele după altele, ținând seamă ca aceea care-i mai înainte să lase pământul priitor pentru cea care urmează, numai așa ne mărim venitul, ne îmbunătățim traiul.

Din cartea: „Scrisori către plugari“.

de C. Sandu.

deam, că vrea să ațite poporul în contra Romei, însă m'am incredințat în curând, că acest Isus Nazarineanul vorbește mai mult pe partea Romanilor, decât pe a Jidovilor.

Intr'o zi mergeam pe dinaintea palatului Siloe și în mijlocul unei mulțimi am văzut un tinăr, care vorbea liniștit către popor. Acesta este Isus Nazarineanul, îmi ziseră însoțitorii mei. Mi-am și gândit aceasta îndată, atât de mare era deosebirea între vorbitor și ascultătorii sei Părul blond-auriu și barba îi dedeau o înfățișare ca de pe altă lume. Părea cam de treizeci de ani. Nici odată n'am văzut o față mai plăcută, mai vială și mai liniștită la un om.

N'am voit să-l tulbur și mi-am urmat calea, însă am dat poruncă substitutului meu Manlius, care știe bine limba ebraică, să rămână în mijlocul

porului, și slujbașii pretutindeni îi ținneau parte. Această libertate ce i-am dat-o, n'a făcut decât să aprindă pe Jidovi, dar' nu pe cei săraci, ci pe cei puternici și bogați. Este adevărat, că Isus le plesnea în față acestora toate greșelile și păcatele lor, ceea-ce după părerea mea a fos un cuvânt mai mult de a-i da lui cât mai mare libertate. Ii nunea șerpi veninoși și prețuia mai mult filerul veduvei, decât mila lor îngâmfată.

Mai târziu mi-s'a făcut cunoscut, că vieța lui Isus se află în primejdie. N'ar fi fost întâiul cas, ca Ierusalimul să bată cu pietri pe cel ce se mărturisește de profet.

Ținuta mea în privința aceasta a fost întărită de Senatul din Roma, ba mi-s'a zis, că după sfârșitul războiului cu Parții, îmi va trimite soldați noi pentru a mă întâri. Așa însă nesimțin-

Plugarii și meseriașii trebuie să se ajute împrumutat.

Sunt vrednice de multă luare aminte legăturile ce plugarii și meseriașii trebuie să întrețină unii cu alții.

Având a se îndeletnici aproape neîntrerupt cu trebile economiei pământului și vitelor, plugarul nu are timpul recerut de a-și pregăti o mare parte a lucrurilor, fără cari, de altfel, nu poate trăi. Dar' timp să aibă, toate nu le poate învăța. Nime nu poate fi în același timp: plugar, bărdaș, zidar, ferar, cojocar, pălărier, cismar, croitor, rotar, măsar, curelar, ș. a. De aceea plugarul trebuie să-și învețe și deprindă înainte de toate trebile privitoare la plugărie, cari sunt destul de numeroase și anevoioase. Cultivarea agrilor (locurilor de arat) a fâneațelor, grădinilor și viilor, mai departe creșterea animalelor de casă, cultivarea albinelor, vermilor de mătăasă, ș. a., sunt tot atâta rami economici, cari pe zi ce merge cer cunoștințe și deprinderi mai temeinice, pentru-ca folosul să corăspundă muncii și greutateilor crescânde, cu cari este împreunată viața.

La meseriași lucrul e și mai jingăș. Rar meseriaș, care să poată învăța pe deplin cel mult două meserii. Sunt, ce e drept, și meseriași cari învață câte 2 meserii, s. p. unii zidari mai învață și hornăritul, sau altă meserie mai ușoară pentru a câștiga câte

du-mă destul de tare pentru a sugruma așțarea, am urmat modul următor. Am scris lui Isus, că ași dori să-l văd în palatul guvernatorului; l'am invitat și el a venit.

Tu Maiestate Cesară știi, că în vinele mele curge sânge galic și ispanic, care nu cunoaște slăbăciunea și frica, însă când omul acesta a pășit înaintea mea, picioarele par'că mi-s'ar fi rădăcinat în pământ și m'am simțit păcătos. C'o liniște cerească Isus făcù un semn, ca și când ar zice: Sunt aici. L'am privit cât-va. Crede puternice Cesare, că renumiții nostri artiști în picture, cari zugrăvesc zei și eroi, n'au nici măcar ideea despre caracterul unei astfel de fețe.

— Isuse, i-am zis cu voce înecatâ, timp de trei ani de zile eu ți-am dat libertatea cuvântului și nu te-am supărat, fiindcă cuvântul tău e cuvântul

ceva și în timpul iernii, când zidăritul nu se caută. Unii meseriași, cum e s. p. o parte a cojocarilor, având ceva pământ, îl lucră pe acesta în timpul verii, când meseria cojocăritului intră de obicei în stare de odichnă. Cei mai mulți meseriași însă trebuie să rămână pe lângă o singură meserie, ca să se poată apropia încâtva de deservire și astfel să poată trage folos pipăit din ea. Pentru-că o meserie învățată numai pe jumătate e sărăcie. Lucrurile rău făcute nu se caută și meseriașul slab are de a îndura multe neajunse. De aceea: mai bine una și bună decât multe și rele. De sine se pricepe apoi, că meseriașul, care își vede în mod stăruitor de meseria sa, nu poate sta și de alte lucruri. Pălărierul s. p. nu poate pregăti alta pentru sine și familia sa decât pălăria. Ear' numai cu pălăria nici chiar pălărierul nu poate trăi li mai trebuie multe, foarte multe: cămeșe, cioareci, peptar, suman, încălțăminte, mobile de casă, însași casa, apoi pânea, mămăliga, carnea, lemnele, legumile, ouele, brânza, ș. a. Aceste toate trebuie să le cumpere cu bani dela plugar și alți meseriași.

De aici se vede, că între plugari și meseriași sunt legături mari și că ei nu pot fi unii fără alții, ci trebuie să se ajute împrumutat.

înțeleptului. Nu știu, ai cetit pe Socrate, Plato, dar' știu, că din cuvintele tale curge o vorbă atât de mișcătoare, care te ridică sus peste ei. Aceasta o știe și împăratul, și eu supusul seu locțiitor, mă bucur, că ți-am putut da această libertate a cuvântului. Nu vreau însă să ascund dinaintea ta, că prin vorbele tale ai ridicat înprotivă-ți inimi puternici. Ear' despre mine vorbesc, că m'am întovărășit cu tine, ca să răpesc Jidovilor și puțină libertate ce li-a mai rămas. Rugarea, și nu porunca mea este, să fi mai cu grijă în vorbile tale, și să nu-i sumuți mai departe, căci ei rescoală poporul în contra ta și pe mine mă vor sili să pășesc față de tine după lege.

Isus îmi răspunde liniștit:

— Domnul meu, cuvântul tău nu este cuvântul înțelepciunii adevărate. Zi rîului să-și oprească cursul, și-ți va

Este la noi ajutor împrumutat între plugari și meseriași?

Pentru a putea judeca în deplină cunoștință asupra acestei întrebări, este de lipsă să aruncăm o privire asupra împrejurărilor, în cari se află meseriile la noi.

Nu putem zice, că meseriașii ne lipsesc cu totul. Avem noi o seamă de meseriași și numărul lor crește din an în an; dar' suntem încă foarte departe de ceea-ce ar trebui să avem. Orașele din țeara noastră sunt sau săsești, sau nemțești, sau ungurești, sau sârbești, sau în sfârșit ale altor popoare. Noi n'avem nici un oraș de ceva însemnătate și, știm că, în orașe este puterea meseriașilor; ear' puterea aceasta este în stăpânirea altora. Puținii nostri meseriași se perd în mulțimea celor de alte neamuri. Pe la sate încă avem resfirat un număr oare-care de meseriași. Dar' atât meseriașii nostri din orașe, cât și cei așezați la sate nu pot face destul trebuințelor mereu crescânde ale neamului nostru. Și aceasta din pricina, că multe feluri de meseriași ne lipsesc aproape cu totul, ear' o parte din ei nu e destul de bine pregătită pentru a putea trage deget cu meseriașii străini, cari se înmulțesc și întăresc tot într'una nu numai în înfloritoarele lor orașe, ci și la sate. Iată o pildă. În comuna Turnișor din nemijlocita apropiere a Sibiiului, mai tot în a doua casă se află un zidar sau

răspunde, că el se supune legilor Creatorului. Sigur numai Dumnezeu știe, unde curge el. Adevăr zic ție, înainte de a înflori trandafirul Sharonului, Sângele Adevărului se va vărșa.

— Sângele tău nu se va vărșa, i-am zis în tonul adâncei mișcări, căci tu îmi ești mai iubit, decât toți fariseii, cari abuzează de libertatea ce le-a lăsat-o Roma, murmură în contra împăratului și țin provincia în nesfârșită fierbere. Eu te voiu apăra în potriua lor și palatului guvernatorului va fi totdeauna deschis, ca loc de scăpare pentru tine.

Isus își clătina capul gânditor și cu blândețe fermecătoare zise:

— Când va veni ziua aceea, nu va fi loc de scăpare pentru fiul omului nici pe pământ, nici sub pământ. Locul adevărului este colo, și arată

un bărdăș, cum și alți meseriași. Și ceea-ce se poate vedea în Turnișor, întâlnim și în alte comune săsești. Cu chipul acesta la ei ajutorul împrumutat între meseriași și plugari urmează în mod foarte firesc, pentru-că, s. p. având eu pe fratele meu bărdăș, pe vărul meu zidar, pe unchiul meu măsar și pe cumnatul meu lăcătar, și trebuind să-mi zidesc casă, grajd și șură, de sigur cu ei am să mă ajut. Sașii și Ungurii o și pot face aceasta, căci ei au meseriași mulți și buni de tot felul, și nu sunt constrinși să alerge la ajutor străin.

Nu tot așa stăm noi, cari ducem mare lipsă de meseriași și îndeosebi de meseriași aevea buni. Astfel dacă ne trebuie biserică sau școală în comună, ori dacă cutare vrea să-și facă o casă sau altă zidire mai cum se cade, fără ajutorul meseriașilor străini, acestea nu le putem săvârși. În asemenea împrejurări ne aflăm și când e vorba să ne agonisim fel și fel de mașini și unelte economice, cum și alte multe obiecte de trebuință. Cu chipul acesta plugăria noastră este, vrând-nevrând, constrinsă în cele mai multe cazuri să ceară ajutorul dela străini, și să verse sumedenie de bani în buzunarele acestora. În schimb meseriașii străini din orașe cumpără dela plugarul nostru: bucate, vite, vin, lemne, ș. a. lucruri, cu chipul acesta stabilindu-se un fel de ajutor împrumutat între ei.

Cu meseriași români plugarul nos-

spre cer, ear' ceea-ce s'a scris de cătră proroci trebuie să se îplinească.

— Tinerele, i-am zis blând, tu mă sălești să-mi prefac rugarea în poruncă. Aceasta o cere pacea provinciei. În cuvântările tale așa dar' să fie mai multă cumpătare. Pace ție!

— Domnul meu! răspunse Isus, eu n'am venit să vestesc războiu în lume, ci pace, îndurare și iubire. Eu m'am născut în ziua, când împăratul Roman August a dat pace lumii. Prigonirea nu vine dela mine, ci eu o aștept dela alții, și din voința Tatălui meu eu o voi purta cu răbdare. De aceea țineți ție înțelepciunea lumească.

Cu aceasta a perit ca o umbră...

Mai departe Pilat spune, că Jidovii au găsit în Herod un bun partinitor, acesta ar fi fost gata a ucide îndată pe Isus, însă necutezând a se pune în potrivă cu Senatul din Roma, s'a în-

tru se servește mai rar. Pricina de căpetenie este, pentru-că ei în mare parte ne lipsesc, și neavând meseriași de-ai noștri trebuie să cheme în ajutor meseriași de alt neam. Mai sunt însă o mulțime de alte cauze, cari fac de nici puținii noștri meseriași nu se pot bucura de sprijinul obștei românești. Aceste cauze le vom înșira cu alt prilej.

Pe temeiul celor spuse până aici putem scoate la iveală adevărul, că ajutorul împrumutat între plugarii și meseriașii noștri este slab, și că acest ajutor se va răspândi și întări numai prin înmulțirea meseriașilor noștri de tot felul, meseriași însă unul ca unul.

Cu cât acest timp va sosi mai curând, cu atât mai bine pentru noi.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Convocarea Sinoadelor. Pe ziua de 8 (21) Aprilie sunt convocate Sinoadele eparhiilor române gr.-or. în Sibiiu, Arad și Caransebeș. În sinodul arhidieceșan din Sibiiu, între alte obiecte, consistorul va prezenta și un proiect despre modificarea statutului fondului de pensuni al arhidieceșei.

Congres contra beuturii. Mâne, 9 Aprilie n., se va ținea în Viena sub președința ministrului de instrucțiune Hartel, al optulea congres contra alcoolismului. Congresul va fi

țeles mai întâiu cu Pilat. În cursul sfătuirilor Pilat a declarat lui Herod, că el socotește pe Isus de cel mai mare filosof a lumii, că în vorbirile lui nu vede hulă în potriua lui Dumnezeu și este aplecat a-i da și pe mai departe libertatea cuvântului. Herod, auzind părerea lui Pilat, s'a depărtat c'un zimbet amar.

Spune mai departe, cum privilegiul sărbătorilor apropiate ale Paștilor a fost folosit pentru ațitarea poporului, ba au răpit chiar și din scumpeturile templului. Pericolul era mare, atât de mare, încât fu butjucurit și un ofițer Roman. Dela guvernul din Siria a cerut Pilat de repețite ori două companii de pedestrime și o companie de cavaleriă, dar' nu i-a sosit; a fost silit așa dar' să privească în neputință cele ce se întâmplă. Poporul a băgat de seamă starea strimtorată a lui Pilat, căci Isus

deschis de ministrul-președinte Koerber în numele guvernului.

Limba rusească în armata Prusiei. Oficerii armatei prusiace s'au pus cu totadinsul să învețe limba rusească, așa că instructorii ruși abia răsbesc să deie ore tuturor câți se anunță. Guvernul încă îi îndeamnă mult la aceasta, ear' celor cari la școala de războiu fac cu succes bun examenul, le dă 800—1000 de marce spese de călătorie și trei luni concediu, ca să călătorească în Rusia.

Budapesta după confesiuni.

Conducătorul numărării populațiunei Budapestei a prezentat primarului conspectul populațiunei după cofesiuni. După acest conspect „capitala și reședința“ are locuitori stabili: 703,440. Dintre aceștia catolici sunt 427,122; mosaici (jidani) 166,197; reformați: 62 mii 837; luterani: 37,170; gr.-or., unitari, mohamedani sau alte confesiuni 10,131. După catolici urmează așadar' în rândul al doilea Jidanii, cari în 1870 formau 16.6%, azi însă 23.6%. În cei din urmă 30 de ani Jidanii s'au sporit dela 44,890 la 166.198 suflete, aproape de patru ori mai mult. Biserici sunt în Budapesta: rom. cat. 27, israelite 7, reformate 6, luterane 3, gr.-or. 4, grec. cat. 1, militare 1, baptiste 1. Cu totul 50. Servicii divine se țin în 12 limbi.

fû prins și întreg orașul răsuna de urletul:

— Răstignește-! Răstignește-!

În contra lui Isus s'au aruncat trei partide puternice: Herodianii, Saducheii, cari urau pe Isus și voiau să scuture jugul Roman, și Fariseii, cărora Isus li-a plesnit în față atâtea adevăruri crude. Lângă aceștia s'a mai adaus poporul cel neînfrânat, care totdeauna își află o plăcere în astfel de turburare.

După aceasta raportul spune:

Pe Isus l'au dus la Caiafa, unde l'au judecat la moarte. Apoi arhiereul l'a adus la mine să spun asupra lui judecata morții. Eu am răspuns, că Isus, ca Galilean, se ține de Herod și l'am trimis acolo. Acest laș însă, sub cuvânt că el datorește cu supunere locțiitorului împăratului, a pus soartea lui Isus în mâinile mele. Astfel a ajuns earăși la mine.

Invitare la serata teatrală ce vor arangea meseriașii rom. din loc în folosul fondului lor, Sâmbătă la 20 Aprilie st. n. a. c. în sala hotelului „Tansilvania“ începutul la 8 ore seara. Prețul locurilor: Locul I. șirul 1, 2 și 3 câte 2 cor., șirul 4 1 cor., 80 fil., Locul II. șirul 1 și 2 câte 1 cor. 20 fil., șirul 3, 4 și 5 câte 1 coroană. Parterre 80 fil. Galerie 50 fil. Loja 8 coroane. Bilete de intrare se află în prăvălia dlui I. Lăzăroiu și seara la cassă. După teatru urmează joc.

Program. 1. „Idil la țară“ comedie într'un act de Juin și Flerx, localizată de Maria Baiulescu. Persoanele. Tamfir Berbec, mare proprietar dl Petru Banciu, Smaranda, soția lui d-șoara Safta Adămescu, Vasilache Coteș, neguțător dl Rusalim Ionescu, Tinca, soția lui d-șoara Rosa Rațiu, Dăncescu, vărul d-lui Berbec dl Petru Muntean, Mărioara, orfană, sub tutela d-lui Dănc d-șoara Catinca Russ, Costică Rioșian, dl Iuliu Muntean, Petrea, servitor dl P. Tâmpa, Un împărțitor de scrisor, P. Mihălțian.

2. „Otravă Femeiască“ comedie într'un act de N. Țințariu. Persoanele. Tiberiu Câmpean, redactor dl P. Banciu, Lenuța, soția sa d-șoara Valeria Groff, Dr. Lucian, medic dl Rusalim Ionescu, Bran, fecior dl Constantin Budoiu.

Industria din România. Dl inginer Gheorghe Hazu, inspector do-

Se părea, că întreagă Iudea s'ar fi adunat în Ierusalim. Palatul guvernatorului era plin de mulțimea, care urla și țipa; ea se îmulțea mereu. Am chemat pe soția mea la mine, căci știam despre ea, mărite împărate, că e femeie din Galilea și are însușiri profetice. Ea se arunca plângând la picioarele mele și-mi zise:

— Stăpâne, nu te încurca în afacerea acestui om sfânt. Eri l-am văzut în vis. Umbla pe de-asupra apelor și sbura pe aripele vântului. Furtuna și valurile i-se supuneau. Privește, în apa Hodronului curge sânge, soarele jeleşte, ca vergura Vesta ziduită. Pilate, stăpâne! mare primejdie te amenință, dacă nu vei asculta de mine.

Am pășit în sala judecății, însoțit de gardiștii mei.

— Ce vreți? am zis mulțimei.

minial a alcătuit o serie de rapoarte asupra industriilor din România. Primul raport, care tractează despre industria hârtiei și cartonului, a apărut în broșură.

Reuniunea meseriașilor și comercianților din Sebeș „Andreiana“ invită la *Producțiunea Teatrală* care se va arangea Marți 3/16 Aprilie a treia zi de sf. Paști în sala cea mare hotel „La Leul de aur“ în Sebeșul-Săsăsc.

Mănăstire vândută la licitație. Săptămâna trecută a fost vândută la licitațiune publică mănăstirea din Passy a călugărițelor asumționiste, din cauză că proprietarul mănăstirii (ordul călugărițelor) nu a voit să solviască impozitele erariale (darea). Mănăstirea a fost cumpărată de bancariul Ernesto Pacelli cu un milion și patruzeci mii de franci.

Petrecere în Crișcior. Tinerimea studioasă din Crișcior și jur învătă la producțiunea teatrală, ce o va arangea la 3/16 Aprilie (a treia zi de sf. Paști) în Crișcior. Intrarea: 2 coroane, 1'60 cor și locul III. 1 coroană. Venitul curat e destinat pentru renovarea proiectată a bisericii. Începutul la 7 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Mare nenorocire. Din orașul Baja (Altóld) sosește știrea despre o înfiorătoare catastrofă. Unul dintre cele mai mari și frumoase edificii ale orașului s'a dărîmat Sâmbăta trecută,

— Moartea Nazarineanului! sbiera mulțimea într'un glas.

— De ce?

— Fiindcă e hulitor de Dumnezeu. A prorocit ruina templului! Se dă ca fiu al lui Dumnezeu.

— Ca Mesia! Ca regele Jidovilor! urla mulțimea.

— Răstignește-l! sberau ei, încât zidurile palatului se cutremurau.

Numai un om era deplin liniștit în mijlocul mulțimei, Isus Nazarineanul.

Un singur chip de scăpare a lui Isus mai aveam. Am lăsat să mi-se aducă apă, și drept semn al indignării, mi-am spălat mâinile.

În zădar. Masa de popor răsvrătită urla în continu:

— Răstignește-l! Răstignește-l!

Mărite Cesare! Am văzut adese-ori masse de vulg turburate și ațîțate, dar' asemenea acestea nici odată n'am văzut.

cas, care a pus în jale aproape întreg orașul. Edificiul fiind la un loc de frunte în oraș, a fost locuit de mai multe persoane de frunte, ear în parter mai multe prăvălii mari. Sâmbătă pe la 2 ore d. a. aripa dreaptă a edificiului s'a dărîmat, îngropând sub ruine mulțime de oameni. Numai decât s'a dat semnal de alarmă și la fața locului au grăbit pompierii și miliția. Abia după două ore de muncă încordată au dat de prima jertfă. Până Sâmbătă noaptea la 12 ore au scos de sub ruine 14 persoane, parte cu totul sdrobite, parte grav rănite, ear trei fete, cari au tîrguit, au scăpat ca prin minune într'un colț al prăvăliei. Se zice, că sub ruine mai sunt mulți oameni îngropați, deoarece prăvălia era plină de cumpărători. Causa dărîmării nu se știe încă.

E în deodște cunoscut atât în patrie cât și în afară, că sēmēnte economice și de grădină ale lui Mauthner sē liferează pe de trei ori atâtea ca alte sēmēnte. Îndeoseb excelente sunt sēmēntele impregnate de napi ale acestei firme, provēzute ca marcă cu o stea, care nu e a să confunda cu alte marce asemnătoare și totuși neconținēnd sēmēnte de napi impregnate. Sēmēntele lui Mauthner sunt de un preț neîntrecute și economii fac foarte bine dacă își procură sēmēntele dela E. Mauthner (Budapesta).

5-8

Cocostiroul soldaților. Foile germane scriu niște lucruri hazlii despre un cocostirc (barză), pe care îl numesc

Părea, că toate duhurile iadului ș'ar fi dat întâlnirea în Ierusalim.

Dela palatul guvernatorului până la muntele Sionului mulțimea se întindea, urlând, țipând om în spatele omului, ca un corp negru, lung, uriaș.

S'a întunecat, ca într'o noapte de earnă și cum a fost în ziua uciderii lui Iuliu Caesar.

Stam singur înaintea palatului. Orașul par'că ar fi murit. Gardiștii mei încă au eșit cu cavaleria sub conducerea unicului sutăș, ca pe cât s'ar putea să țină ordinea.

Înima mi-se sfășia de durere. Simțiam, că se întēplă un lucru, cu care au de a face mai mult zēii, decât oamenii. Întreg ceriul era acoperit de nori negri și îngreunați cu furtună și s'au auzit glasuri, pe cari nici odată urechie de om nu le-a auzit.

În întâiul cias al nopții am mers,

»cocoștîrcul soldaților« din Ulm. Artiștii din Ulm au prins odată un cocoștîrc, pe care l'au îngrijit foarte bine, așa că după-ce a scăpat în libertate, nu i-a trecut prin minte să plece de iarnă spre Africa. El a rămas un prieten nedespărțit al soldaților, pe cari îi iubește foarte mult. Animalul domesticat este întru toate instruat militarmente. În fiecare dimineață, după-ce dejunează, merge în curtea căsărmii, și sau că face și el cu soldații marșurile de paradă, sau că stă numai și privește la cei ce fac deprinderi. Odată s'a întâmplat un lucru hazliu cu bietul cocoștîrc. Soldații se întorceau de pe câmpul de exercițiu, când erau aproape de casarmă căpitanul-comandant oprește compania și comandă frontul la dreapta. Compania își aștepta dojenile: »Eram pe deplin mulțumit cu voi, dacă, să înțelege...« În momentul acesta se aude de sus un clonțnit și cocoștîrcul descinde între companie și căpitan. Acesta mâniaș strigă sergentului să alunge cocoștîrcul. Sergentul voia să lovească cu latul săbiei pe sârmana pasere, dar totdeauna se ferea. Voia să o lovească cu piciorul, dar' paserea se apăra cu aripile. Situația era critică. Furtuna era în erupțiune. Soldații aproape se înecau de ris. Căpitanul de mânia schimba fețe. În sfârșit și căpitanul, fără voie, a izbucnit în ris și zise: »Bine! Sunt mulțumit cu voi. Azi după prânz aveți libertate«. Astfel

în taină, în oraș cătră poarta Golgotei. Judecata nedreaptă s'a împlinit. Mulțimea începuse să se tragă cătră oraș, însă numai urla, ca în mergere, ci posomorită, tăcută, desnădejduită. Mica mea gardă încă trecu tristă pe dinaintea-mi. Purtătorul vulturului învăli în vâl negru falnicul vultur Roman și singurateci ostași spuneau cuvinte, cari nu le puteam înțelege. Din când în când unii dintre ei priveau îndărăt cătră muntele Calvaria, ca și când ar aștepta semne nouă.

Trist și gânditor m'am furișat earăși în palat. Pe scări am întâlnit un venerabil bătrân cu câte-va femei, cari plângând s'au aruncat la picioarele mele.

— Părinte cine ești, am întrebat pe bătrân, și care este dorința ta?

— Eu sunt Iosif din Arimatea, zise bătrânul bărbat și eată că te rog

a scăpat compania de cearta și pedeapsa căpitanului.

Un sat mișcat din loc. Satul Voglio de lângă Modena (în Italia), poate în urma înmuierii terenului, pricinuită de vîrsarea apelor, s'a mișcat din loc și încetul înaintea spre riul Scortina. După semne apa adunată și oprită sub pămînt a mișcat din loc teritorul așa de mare. Toate casele s'au stricat, între zidurile lor s'au format lacuri mari și în cimitirul satului, înotător și el s'au deschis mormintele, din cari apa a scos toate scheletele cadavrelor. O spaimă grozavă a cuprins întreg ținutul.

Varietate.

Plumbul. Titlul i-ar mai putea fi: poveste din viitor. Poate că acesta ar fi și mai bun; dar' aceasta nu împoartă.

Plumbul avea doi copii: litera și gloanțele de pușcă. Îndată-ce au început să se mai ridice nițel, tatăl lor îi chiamă și el grăi astfel:

— Copiii mei, duce-ți-vă în lumea largă. Siliți-vă să easă oameni din voi. Voiu vedea mai târziu, care din voi va aduce mai multă laudă numelui nostru. Care va fi cel mai vrednic, acela va fi copilul meu favorit și cel mai iubit.

în genunchi să-mi dai voie să înmormîntez pe Isus.

— Fie după dorința ta, i-am zis, și îndată am dat ordin lui Manlius, ca dimpreună cu câți-va soldați să supravegheze, ca înmormîntarea să nu fie turburată.

Peste câte-va zile mormîntul era deșert. Învățecii lui au vestit în provincia întreagă că a înviat, precum a prorocit.

Mie însă mi-a mai rămas datoria, ca ție, mărite împărate, să-ți scriu raport despre toate acestea, ceea-ce am și făcut. Tocmai se revărsa de ziuă, când îmi sfîrșesc raportul și când aud glas de trîmbiță și privind spre poarta cesară, vîd intrînd trupa de ajutor de 2000 de oameni, cari toată noaptea au fost în marș, ca să sosească la timp. Dar' au sosit prea târziu, căci precum a zis el însuși, deja s'a săvîrșit!..

Copiii au plecat în lume și nu s'au mai întors acasă până după o sută de ani.

Plumbul întreabă pe fiul său glonte: Iubitul meu fiu, ce ai făcut tu prin lumea largă, pe unde ai umblat?

Glonte rîspunse militarmente:

— Am devenit o putere înspăimîntătoare. Pe cel ce a venit în fața mea și nu s'a supus, l'am străpuns. Am omorît milioane de oameni, națiuni întregi.

Bătrînul mîhnit rîspunse: Frumos! frumos!..

Și după aceea întreabă pe literă:

— Dar' tu ce-ai făcut?

— Tată, eu nu mă pot lăuda cu biruințe războinice. Principiul meu a fost pacea. Ca și soarele, am aruncat raze de lumină asupra lumii. N'am omorît neamuri, din contră: am reînviat popoare muribunde.

Inima plumbului se înveseli cu totul. Cu o liniște prefăcută rîspunse: și aceasta e frumos. Copiii mei, nu vreau să vă supăr pe niciunul: nu hotărîsc acum ale cărui fapte sunt mai mari. Vă spun numai atât: duceți-vă din nou în lumea mare și după câteva sute de ani, când vă veți întoarce, atunci voiui hotărî.

Cei doi frați au plecat din nou.

După câteva veacuri litera s'a înapoiat. Bătrînul a strîns-o la sînu-i.

— Dumnezeu te-a adus, dar' unde e fratele tîu?

Litera tăcea.

Plumbul din nou întreabă: Unde e fratele tîu?

Litera tăcea.

Bătrînul bănuie ceva rău.

— Ce-ai făcut, copilul meu?

— Cel mai mare rău posibil, tată.

Bătrînul pîndea cuvîntul.

Litera-l pronunțase.

— „Mi-am omorît fratele“..

Fața bătrînului se însenină. A mîngăiat capul literei și cu multă dragoste zise:

— Tu ești fiul, copilul meu iubit!..

Comitetul de redacție:

Președinte: *Dr. Ioan Mihu.*

Membrii: *Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihaiu Danil David și Constantin Baicu.*

Proprietar - editor: IOAN MIHAIU

Redactor respons. IOAN MOȚA

SCÂNDURI ȘI LEMNE DE ZIDIRI ȘI ȚIGLĂ DE COPERIT!

Cel mai bogat deposit de **scânduri**, precum și de **lemne de tot felul trebuincioase la zidiri**, cum sunt grinzi, tâlpi, câpriori etc. este în Orăștie și Deva, depositul subscrisului.

Arangeat de nou, și provăzut cu bogat material, garantat de calitatea cea mai bună, îmbiiu onorațiilor cumpărători material bun, *cu cele mai ieftine prețuri posibile!*

Asemenea am în deposit **țiglă de copertit** din renumita fabrică a lui **Ugron**. Țiglă groasă cu dungi ce se încheie una într'alta și țiglă simplă. Amândouă felurile foarte trainice și cu prețuri moderate.

Cu toată stima

2-

Ignatz Kotzander

*În Orăștie: în grădina dlui C. Baicu, peste drum
dela moara orașului!*

A V I S!

În prăvălia de specerie, ferărie, porcelan și coloniale a subscrisului se primește

un învățăcel,

care se aibă etatea dela 14 ani în sus. Sunt preferiți tinerii, cari au absolvat clase gimnasiale, reale ori comerciale și posed atât în scriere cât și cetire pe lângă limba română și pe cea maghiară și germană.

Cei cari voesc, se se ofere la

Ioan Cutean,
comerciant în Brad (Hunyad m.)

Insertiunile și reclamele sunt sufletul comerțului!

Insertiuni și reclame cu prețuri moderate se primesc la administrațiunea foii „Bunul Econom“.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000
(92) Depuneri: cor. 1,750.000. 21-

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arăndează și exarăndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

Un învățăcel Română, se primește numai decât în salonul de tuns și ras al subscrisului

Ioan Andreșcu,
friseur în Orăștie.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele:

- Opuri, Broșuri și Placate
- Bilete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită după plac și cerere
Registre și imprimate
Anunțuri,
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comande prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuesc repede!